

222

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 kwietnia 1958 r.

w sprawie prowadzenia specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw obcych i pracowników tych przedstawicielstw, będących cudzoziemcami dewizowymi.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. Nr 21, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się, na warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu, na otwieranie i prowadzenie w Narodowym Banku Polskim lub w bankach uprawnionych specjalnych rachunków zagranicznych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych państw obcych w Polsce oraz innych przedstawicielstw, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, jak również dla pracowników wszystkich tych przedstawicielstw, będących cudzoziemcami dewizowymi. Rachunki te określa się nazwą „rachunki dyplomatyczne”.

2. Rachunki dyplomatyczne dzielą się na:

- 1) rachunki dyplomatyczne „W”;
- 2) rachunki dyplomatyczne „Z”;

§ 2. Otwarcie rachunków dyplomatycznych dla przedstawicielstw nie będących przedstawicielstwami dyplomatycznymi ani konsularnymi państw obcych może być dokonane po stwierdzeniu przez bank, że są one uprawnione do działalności w Polsce i korzystają z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

§ 3. Rachunki dyplomatyczne dla pracowników obcych przedstawicielstw wymienionych w § 1 mogą być otwierane na podstawie paszportu wydanego przez władze państwa obcego i dokumentu wskazującego na zatrudnienie pracownika w obcym przedstawicielstwie dyplomatycznym, konsularnym lub innym uprawnionym do działalności w Polsce i korzystającym z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

§ 4. Rachunki dyplomatyczne „W” mogą być prowadzone w walutach obcych lub w złotych.

§ 5. Rachunki dyplomatyczne „W” mogą być — bez osobnego zezwolenia dewizowego — zasilane:

- 1) zagranicznymi środkami płatniczymi, przekazywanymi na te rachunki z zagranicy;
- 2) przelewami z innych rachunków dyplomatycznych „W” zasilanych w tej samej walucie i tą samą drogą co rachunek, na który następuje przelew, lub zasilanych w wolnych dewizach;
- 3) krajowymi środkami płatniczymi lub równowartością tych środków w walucie rachunku, zwracanymi przez jednostki gospodarki uspołecznionej z tytułu nadpłaconych lub nie wykorzystanych w kraju kwot z przelewów lub czeków, zrealizowanych w ciężar tego samego rachunku;
- 4) wpłatami w złotych lub w walucie rachunku, dokonywanymi przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego z tytułu opłat konsularnych związanych z obrotem towarowym.

§ 6. 1. Dysponowanie w kraju sumami znajdującymi się na rachunku dyplomatycznym „W” nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

2. Wypłaty za granicę z tego rachunku są bez osobnego zezwolenia dewizowego dozwolone z zachowaniem postanowień międzynarodowych umów płatniczych.

§ 7. Rachunki dyplomatyczne „Z” mogą być prowadzone tylko w złotych.

§ 8. Rachunki dyplomatyczne „Z” mogą być — bez osobnego zezwolenia dewizowego — zasilane:

- 1) wpłatami posiadacza rachunku;
- 2) wpłatami krajowców dewizowych z tytułu opłat konsularnych nie związanych z obrotem towarowym;
- 3) przelewami z rachunków dyplomatycznych „W”;
- 4) zwrotami sum wypłaconych z tego samego rachunku „Z”.

§ 9. 1. Dysponowanie w kraju sumami znajdującymi się na rachunku dyplomatycznym „Z” nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

2. Wypłaty z tych rachunków na zagranicę bez osobnego zezwolenia dewizowego są zabronione.

§ 10. Podstawą wpłat dokonywanych na rachunki dyplomatyczne „W” i „Z” mogą być tylko tytuły odpowiadające wymaganiom obowiązujących przepisów dewizowych.

§ 11. Otwieranie i prowadzenie rachunków dyplomatycznych na zasadach innych niż określone w §§ 1 — 9 wymaga zezwolenia dewizowego.

§ 12. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania postanowienia uchwały Generalnej Komisji Dewizowej nr 14 z dnia 9 marca 1946 r. w sprawie rachunków dyplomatycznych (Dziennik Urzędowy Min. Skarbu z 1946 r. Nr 12, poz. 48).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*